

3.

**Informacja o działalności
Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Jeleniej Górze**

za okres od dnia 1 stycznia do 31 grudnia 2002 roku

I. Zagadnienia ogólne

Podstawę prawną działania Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Jeleniej Górze stanowią przepisy ustawy z dnia 12 października 1994 roku o samorządowych kolegiach odwoławczych (tj. Dz.U. nr 79 z 2001 r., poz. 856) oraz rozporządzenia wydane w oparciu o delegację ustawową.

Zgodnie z wyżej wymienioną ustawą samorządowe kolegia odwoławcze są organami wyższego stopnia w indywidualnych sprawach z zakresu administracji publicznej należących do właściwości jednostek samorządu terytorialnego, właściwymi do rozpatrywania odwołań od decyzji, zażaleń na postanowienia, żądań wznowienia postępowania lub stwierdzenia nieważności decyzji w trybie uregulowanym przez przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego oraz ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku – Ordynacja podatkowa (Dz.U nr 137, poz.926 z późn.zm.). Kolegium orzeka również w innych sprawach na zasadach określonych w odrębnych ustawach.

Obszar właściwości miejscowej Kolegium obejmuje, zgodnie z Rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 lutego 1999 roku w sprawie obszarów właściwości samorządowych kolegiów odwoławczych (Dz.U nr 13, poz.115), powiaty: bolesławiecki, jeleniogórski, kamiennogórski, lubański, lwówecki, zgorzelecki oraz miasto na prawach powiatu -Jelenia Góra wraz z gminami objętymi tym obszarem.

Rozstrzygając sprawy indywidualne w składach trzyosobowych Kolegium związane jest wyłącznie przepisami obowiązującego prawa.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Jeleniej Górze jest państwową jednostką budżetową.

II. Obsada kadrowa Kolegium

A. Kolegium składa się z 17 członków: 6 etatowych i 11 pozaetatowych.

Ilość członków etatowych posiadających wykształcenie:		
wyższe prawnicze:	wyższe administracyjne:	
4	2	
W tym ilość osób posiadających uprawnienia do ubiegania się o stanowisko:		
- sędziego administracyjnego: 4		
- referendarza: 4		

Ilość członków pozaetatowych posiadających wykształcenie:		
wyższe prawnicze: 5	wyższe administracyjne: 5	wyższe inne: 1 - techniczne
W tym ilość osób posiadających uprawnienia do ubiegania się o stanowisko:		
- sędziego administracyjnego: 5		
- referendarza: 5		

B. W biurze Kolegium zatrudnionych jest 7 osób, w tym 1 osoba zatrudniona do sprzątanía pomieszczeń biurowych w ramach 1 / 2 etatu.

III. Lokal i wyposażenie Kolegium

Siedziba Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Jeleniej Górze mieści się w Jeleniej Górze przy ul. 1-go Maja 27. Lokal biurowy o powierzchni 250 m² składa się z 8 pokoi biurowych oraz pomieszczeń pomocniczych (Archiwum Zakładowe) i jest dzierżawiony od Karkonoskiej Agencji Rozwoju Regionalnego S.A. w Jeleniej Górze.

Stan wyposażenia Kolegium w sprzęt biurowy i elektroniczny jest niezadawalający, gdyż z ogólnej liczby 12 zestawów komputerowych tylko 6 zakupiono w latach 2000-2002. Natomiast pozostałe w latach 1996 – 1997.

IV. Statystyka spraw

A. Liczba spraw ujętych w ewidencji ogółem w roku objętym informacją - **1615**

- w tym spraw:

1) pozostałych z roku poprzedzającego okres objęty informacją - **146**

2) wpływ spraw w roku objętym informacją - **1469**

3) odwołania od decyzji Marszałka województwa – nie dotyczy

B. Rodzaje spraw ujętych w ewidencji w roku objętym informacją:

1. Liczba spraw administracyjnych -

1206

Lp.	Określenie rodzaju sprawy	Ilość spraw						
1.	objętych proceduralnie przepisami Ordynacji podatkowej (dot. podatków i opłat lokalnych, podatku rolnego, leśnego, opłaty skarbowej, itd.)	201						
2.	działalności gospodarczej	2						
3.	zagospodarowania przestrzennego	143						
4.	pomocy społecznej	292						
5.	dodatków mieszkaniowych	209						
6.	gospodarki nieruchomościami, w tym: <table border="1" data-bbox="305 763 1196 1016"> <tbody> <tr> <td>- Scalenia</td> <td>1</td> </tr> <tr> <td>- przekształcenie prawa użytkowania wieczystego w prawo własności nieruchomości</td> <td>17</td> </tr> <tr> <td></td> <td></td> </tr> </tbody> </table>	- Scalenia	1	- przekształcenie prawa użytkowania wieczystego w prawo własności nieruchomości	17			18
- Scalenia	1							
- przekształcenie prawa użytkowania wieczystego w prawo własności nieruchomości	17							
7.	ochrony środowiska i ochrony przyrody	19						
8.	odpadów	6						
9.	prawa wodnego	6						
10.	rolnictwa i leśnictwa	1						
11.	zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych	10						
12.	ruchu drogowego	43						
13.	dróg publicznych	6						
14.	dostępu do informacji publicznej	1						
15.	egzekucji administracyjnej	5						
16.	inne, pozostałe	244						

2. Liczba spraw z zakresu aktualizacji opłat za użytkowanie wieczyste -

74

3. Sprawy nie podlegające rozstrzygnięciu w trybie decyzji lub postanowień, w tym skargi i wnioski rozpatrywane w trybie k.p.a.

189

V. Liczba rozstrzygnięć administracyjnych Kolegium

A. Liczba spraw rozstrzygniętych ogółem w roku objętym informacją - **1472**

B. Liczba spraw pozostałych do rozstrzygnięcia na koniec roku - **143**

C. Sposób rozstrzygnięcia:

Lp.	Określenie rodzaju rozstrzygnięcia	Ilość spraw												
1.	sprawy rozstrzygnięte w formie decyzji i postanowień w sposób pozwalający na ocenę prawidłowości orzeczenia organu I instancji, w tym: <table border="1" data-bbox="337 645 1157 1809"> <tbody> <tr> <td>- decyzje utrzymujące w mocy zaskarżone decyzje (art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a. oraz art. 233 § 1 pkt 1 Ordynacji podatkowej)</td> <td>523</td> </tr> <tr> <td>- decyzje zmieniające decyzje organu I instancji i orzekające co do istoty sprawy oraz uchylające decyzje organu I instancji i umarzające postępowanie (art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a. oraz art. 233 § 1 pkt 2a Ordynacji podatkowej)</td> <td>87</td> </tr> <tr> <td>- decyzje uchylające decyzje organu I instancji w całości i przekazujące sprawy do ponownego rozpatrzenia, jeżeli decyzja I instancji została wydana z naruszeniem przepisów art. 240 lub 247 Ordynacji podatkowej (art. 233 § 1 pkt 2b Ordynacji podatkowej)</td> <td>6</td> </tr> <tr> <td>- decyzje uchylające decyzje organu I instancji i przekazujące sprawy do ponownego rozpatrzenia (art. 138 § 2 k.p.a. oraz art. 233 § 2 Ordynacji podatkowej)</td> <td>373</td> </tr> <tr> <td>- decyzje odmawiające stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznych (art. 156-158 k.p.a. oraz art. 247-251 Ordynacji podatkowej)</td> <td>3</td> </tr> <tr> <td>- decyzje stwierdzające nieważność decyzji organu I instancji oraz decyzje stwierdzające wydanie decyzji przez organ I instancji z naruszeniem prawa (art. 156-158 k.p.a. oraz art. 247-251 Ordynacji podatkowej)</td> <td>19</td> </tr> </tbody> </table>	- decyzje utrzymujące w mocy zaskarżone decyzje (art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a. oraz art. 233 § 1 pkt 1 Ordynacji podatkowej)	523	- decyzje zmieniające decyzje organu I instancji i orzekające co do istoty sprawy oraz uchylające decyzje organu I instancji i umarzające postępowanie (art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a. oraz art. 233 § 1 pkt 2a Ordynacji podatkowej)	87	- decyzje uchylające decyzje organu I instancji w całości i przekazujące sprawy do ponownego rozpatrzenia, jeżeli decyzja I instancji została wydana z naruszeniem przepisów art. 240 lub 247 Ordynacji podatkowej (art. 233 § 1 pkt 2b Ordynacji podatkowej)	6	- decyzje uchylające decyzje organu I instancji i przekazujące sprawy do ponownego rozpatrzenia (art. 138 § 2 k.p.a. oraz art. 233 § 2 Ordynacji podatkowej)	373	- decyzje odmawiające stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznych (art. 156-158 k.p.a. oraz art. 247-251 Ordynacji podatkowej)	3	- decyzje stwierdzające nieważność decyzji organu I instancji oraz decyzje stwierdzające wydanie decyzji przez organ I instancji z naruszeniem prawa (art. 156-158 k.p.a. oraz art. 247-251 Ordynacji podatkowej)	19	1011
- decyzje utrzymujące w mocy zaskarżone decyzje (art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a. oraz art. 233 § 1 pkt 1 Ordynacji podatkowej)	523													
- decyzje zmieniające decyzje organu I instancji i orzekające co do istoty sprawy oraz uchylające decyzje organu I instancji i umarzające postępowanie (art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a. oraz art. 233 § 1 pkt 2a Ordynacji podatkowej)	87													
- decyzje uchylające decyzje organu I instancji w całości i przekazujące sprawy do ponownego rozpatrzenia, jeżeli decyzja I instancji została wydana z naruszeniem przepisów art. 240 lub 247 Ordynacji podatkowej (art. 233 § 1 pkt 2b Ordynacji podatkowej)	6													
- decyzje uchylające decyzje organu I instancji i przekazujące sprawy do ponownego rozpatrzenia (art. 138 § 2 k.p.a. oraz art. 233 § 2 Ordynacji podatkowej)	373													
- decyzje odmawiające stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznych (art. 156-158 k.p.a. oraz art. 247-251 Ordynacji podatkowej)	3													
- decyzje stwierdzające nieważność decyzji organu I instancji oraz decyzje stwierdzające wydanie decyzji przez organ I instancji z naruszeniem prawa (art. 156-158 k.p.a. oraz art. 247-251 Ordynacji podatkowej)	19													

2.	sprawy rozstrzygnięte w inny sposób, w tym: <table border="1" data-bbox="341 219 1177 1160"> <tr> <td>- stwierdzenie niedopuszczalności odwołania oraz uchybienie terminu do wniesienia odwołania (art. 134 k.p.a. oraz art. 228 Ordynacji podatkowej)</td> <td>48</td> </tr> <tr> <td>- zawieszenie postępowania (art. 97 i 98 k.p.a. oraz art. 201 i 204 Ordynacji podatkowej)</td> <td>105</td> </tr> <tr> <td>- umorzenie postępowania odwoławczego (art. 138 § 1 pkt 3 k.p.a. oraz art. 233 § 1 pkt 3 Ordynacji podatkowej)</td> <td>15</td> </tr> <tr> <td>- odmowa wznowienia postępowania (art. 149 § 3 k.p.a. oraz art. 242 § 3 Ordynacji podatkowej)</td> <td>9</td> </tr> <tr> <td>- odmowa wszczęcia postępowania w sprawie nieważności decyzji (art. 157 § 3 k.p.a. oraz art. 249 § 3 Ordynacji podatkowej)</td> <td>31</td> </tr> <tr> <td>- decyzje wydane po wznowieniu postępowania tj. odmawiające uchyleńa decyzji, uchylające i rozstrzygające o istocie sprawy oraz decyzje stwierdzające wydanie decyzji przez organ I instancji z naruszeniem prawa (art. 151 k.p.a. oraz art. 245 Ordynacji podatkowej)</td> <td>7</td> </tr> </table>	- stwierdzenie niedopuszczalności odwołania oraz uchybienie terminu do wniesienia odwołania (art. 134 k.p.a. oraz art. 228 Ordynacji podatkowej)	48	- zawieszenie postępowania (art. 97 i 98 k.p.a. oraz art. 201 i 204 Ordynacji podatkowej)	105	- umorzenie postępowania odwoławczego (art. 138 § 1 pkt 3 k.p.a. oraz art. 233 § 1 pkt 3 Ordynacji podatkowej)	15	- odmowa wznowienia postępowania (art. 149 § 3 k.p.a. oraz art. 242 § 3 Ordynacji podatkowej)	9	- odmowa wszczęcia postępowania w sprawie nieważności decyzji (art. 157 § 3 k.p.a. oraz art. 249 § 3 Ordynacji podatkowej)	31	- decyzje wydane po wznowieniu postępowania tj. odmawiające uchyleńa decyzji, uchylające i rozstrzygające o istocie sprawy oraz decyzje stwierdzające wydanie decyzji przez organ I instancji z naruszeniem prawa (art. 151 k.p.a. oraz art. 245 Ordynacji podatkowej)	7	215
- stwierdzenie niedopuszczalności odwołania oraz uchybienie terminu do wniesienia odwołania (art. 134 k.p.a. oraz art. 228 Ordynacji podatkowej)	48													
- zawieszenie postępowania (art. 97 i 98 k.p.a. oraz art. 201 i 204 Ordynacji podatkowej)	105													
- umorzenie postępowania odwoławczego (art. 138 § 1 pkt 3 k.p.a. oraz art. 233 § 1 pkt 3 Ordynacji podatkowej)	15													
- odmowa wznowienia postępowania (art. 149 § 3 k.p.a. oraz art. 242 § 3 Ordynacji podatkowej)	9													
- odmowa wszczęcia postępowania w sprawie nieważności decyzji (art. 157 § 3 k.p.a. oraz art. 249 § 3 Ordynacji podatkowej)	31													
- decyzje wydane po wznowieniu postępowania tj. odmawiające uchyleńa decyzji, uchylające i rozstrzygające o istocie sprawy oraz decyzje stwierdzające wydanie decyzji przez organ I instancji z naruszeniem prawa (art. 151 k.p.a. oraz art. 245 Ordynacji podatkowej)	7													
3.	postanowienia wydane w wyniku rozpatrzenia zażaleń na bezczynność organu, w tym: <table border="1" data-bbox="341 1294 1161 1346"> <tr> <td>uznające zażalenia za uzasadnione</td> <td>8</td> </tr> </table>	uznające zażalenia za uzasadnione	8	37										
uznające zażalenia za uzasadnione	8													
4.	inne	154												

VI. Liczba orzeczeń w sprawie opłat za użytkowanie wieczyste,

ogółem - 55

A. Charakterystyka orzeczeń:

Lp.	Sposób załatwienia wniosków	Ilość spraw
1.	oddalenie wniosku	2
2.	ustalenie wypowiedzenia za uzasadnione w mniejszej wysokości i ustalenie opłaty	17
3.	ugoda	9
4.	stwierdzenie uchybienia terminu do złożenia wniosku	4
5.	umorzenie postępowania	7
6.	stwierdzenie bezpodstawności (nieskuteczności) wypowiedzenia	16

B. Liczba wniesionych sprzeciwów od orzeczeń Kolegium - 12

VII. Liczba decyzji i postanowień Kolegium zaskarżonych w roku objętym informacją do Naczelnego Sądu Administracyjnego, ogółem -

88

- wskaźnik zaskarżalności w stosunku do ogólnej liczby podjętych rozstrzygnięć podlegających zaskarżeniu - **5,39%**

VIII. Liczba skarg na bezczynność Kolegium skierowana do Naczelnego Sądu Administracyjnego, ogółem -

brak

IX. Liczba skarg uwzględnionych przez Kolegium we własnym zakresie w trybie art. 38 ust. 2 ustawy o NSA, ogółem -

2

X. Liczba spraw rozpoznanych w roku objętym informacją przez Naczelną Sąd Administracyjny, ogółem -

46

A. Rozstrzygnięcia Sądu dotyczące skarg na decyzje (postanowienia) Kolegium:

Lp.	Sposób załatwienia skarg:	Ilość spraw
1.	odrzućenie skargi	3
2.	oddalenie skargi	27
3.	uchylenie decyzji lub postanowienia	6
4.	stwierdzenie nieważności decyzji lub postanowienia	1
5.	stwierdzenie niezgodności z prawem decyzji lub postanowienia	0
6.	umorzenie postępowania	9

B. Rozstrzygnięcia Sądu dotyczące skarg na bezczynność Kolegium:

Lp.	Sposób załatwienia skarg:	Ilość spraw
1.	odrzućenie skargi	0
2.	oddalenie skargi	0
3.	zobowiązanie do dokonania czynności, wydania aktu	0
4.	umorzenie postępowania	0

X. Informacje dodatkowe

W 2002 roku do Samorządowego Kolegium Odwoławczego wpłynęły sprawy, przy których rozstrzyganiu powzięto poważne wątpliwości prawne. Korzystając z przewidzianej w art. 22 ust. 1 ustawy o samorządowych kolegiach odwoławczych, możliwości wystąpienia przez Kolegium w pełnym składzie do Naczelnego Sądu Administracyjnego z pytaniem prawnym, od odpowiedzi na które zależy rozstrzygnięcie sprawy, Kolegium wystąpiło z następującymi pytaniami prawnymi:

- 1. „Czy użyte w art.1 ust.1 ustawy z dnia 26 lipca 2001 r. o nabywaniu przez użytkowników wieczystych prawa własności nieruchomości (Dz.U nr 113, poz. 1209) sformułowanie „nieruchomości położonych na obszarach Państwa Polskiego, wymienionych w dekrete z dnia 6 września 1951 r. o ochronie i uregulowaniu własności osadniczych gospodarstw chłopskich na Obszarze Ziemi Odzyskanych” oznacza odwołanie się do nieruchomości położonych na Obszarze Ziemi Odzyskanych zabudowanych na cele mieszkaniowe lub stanowiących nieruchomość rolną, czy też oznacza odwołanie się jedynie do nieruchomości nadanych w trybie dekretu z dnia 6 września 1951 r. i zabudowanych na cele mieszkaniowe lub stanowiących nieruchomość rolną ?”**

W tej kwestii Naczelny Sąd Administracyjny postanowieniem z dnia 16 września 2002 r. sygn. akt OPK 26/02, zawiesił postępowanie w sprawie odpowiedzi na powyższe pytanie prawne do czasu rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego, gdyż przed Trybunałem Konstytucyjnym toczy się postępowanie w sprawie sygn. akt K 10/02 z wniosku Rady Miejskiej Lęborka i innych gmin, o stwierdzenie, że ustawa o nabywaniu przez użytkowników wieczystych prawa własności nieruchomości jest niezgodna z art. 21, art. 165 ust. 1 i art. 167 ust. 2 Konstytucji.

- 2. „Czy do ustalenia, stosownie do przepisu art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 roku o dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. Nr 71, poz. 734), że osoba niepełnosprawna wymaga zamieszkiwania w oddzielnym pokoju wystarczające jest zaświadczenie lekarskie, czy też konieczne jest, w tym zakresie, orzeczenie powiatowego zespołu do praw orzekania o niepełnosprawności?”**

W odpowiedzi na powyższe pytanie Naczelny Sąd Administracyjny podjął w dniu 16 września 2002 r. uchwałę, w której stwierdził, że w sprawie o przyznanie dodatku mieszkaniowego, do ustalenia, że osoba niepełnosprawna

wymaga zamieszkiwania w oddzielnym pokoju, stosownie do przepisu art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych (Dz.U. Nr 7, poz. 754), nie jest konieczne orzeczenie zespołu do spraw orzekania o niepełnosprawności w tym zakresie.

W uzasadnieniu tej uchwały Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, iż fakt, że zespół do spraw orzekania o niepełnosprawności może zamieścić wskazanie dotyczące zajmowania przez osobę niepełnosprawną oddzielnego pokoju w swoim orzeczeniu, nie oznacza, iż jest on wyłącznie właściwy do orzekania o tym. Oznacza to, iż okoliczność, że osoba niepełnosprawna wymaga zamieszkiwania w oddzielnym pokoju jest przesłanką orzekania w sprawie o przyznanie dodatku mieszkaniowego, której ustalenie należy do organu właściwego do rozpoznania tej sprawy. Jeżeli więc w orzeczeniu zespołu do spraw orzekania o niepełnosprawności nie zamieszczono wskazania, iż niepełnosprawność wymaga zamieszkiwania w oddzielnym pokoju, to "okoliczność ta może być udowodniana według ogólnych reguł postępowania dowodowego w postępowaniu administracyjnym (np. dokumentem w postaci orzeczenia lekarskiego, opinią biegłego).

3. "Czy dochodem gospodarstwa domowego w rozumieniu przepisu art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych (Dz. U. Nr 71, poz. 734) jest wynagrodzenie za pracę faktycznie wypłacone pracownikowi, czy też wynagrodzenie za pracę należne mu od pracodawcy?"

W sprawie tej Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w dniu 20 maja 2002 roku podjął uchwałę stwierdzając, że dochodem, o którym mowa w art.3 ust.3 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o dodatkach mieszkaniowych (Dz.U. Nr 71 poz. 734) jest wypłacone wynagrodzenie za pracę.

W uzasadnieniu uchwały Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie stwierdził, że według art. 3 ust. 3 ustawy o dodatkach mieszkaniowych dochodem są wszelkie przychody, od których odlicza się lub do których nie wlicza się ściśle określonych należności. Podstawowe znaczenie określenia "wszelkie przychody" obejmuje to, co zostało uzyskane faktycznie. Inne znaczenie tego określenia wymagałoby specjalnej wskazówki interpretacyjnej w samej ustawie. Nie można określenia przychody, które stanowią podstawę do obliczania dochodu dla potrzeb przyznania dodatku mieszkaniowego wiązać z przychodem i dochodem w rozumieniu przepisów o podatkach lub świadczeniach z ubezpieczenia społecznego, ponieważ ustawa o dodatkach mieszkaniowych w tym zakresie nie odsyła do innych ustaw i nie mieści się w systemie nawet szeroko rozumianego prawa podatkowego. Nie może być więc argumentem to, że sytuacja dochodowa określonej osoby powinna być

rozumiana jednolicie na gruncie przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, przepisów o ubezpieczeniu społecznym oraz ustawy o dodatkach mieszkaniowych.

Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, że Kolegium trafnie podniosło cel ustawy o dodatkach mieszkaniowych, którym jest wsparcie osób znajdujących się w trudnej sytuacji i nie będących w stanie pokryć bieżących wydatków na zajmowane mieszkanie. W takiej sytuacji znajdują się osoby, którym pracodawca nie wypłaca należnego wynagrodzenia za pracę. Niemożliwy byłby do zaakceptowania pogląd, iż w takiej sytuacji zamiarem ustawodawcy było traktowanie tych osób jako posiadających przychody, a tym samym wyłączenie lub ograniczenie prawa tych osób do dodatku mieszkaniowego.

W uchwale zostało również wskazane, że fakt, że po przyznaniu dodatku mieszkaniowego zostanie wypłacone zaległe wynagrodzenie za pracę, nie może być wystarczającym argumentem przemawiającym za zaliczeniem niewypłaconego wynagrodzenia do dochodu. Po pierwsze, dodatek mieszkaniowy przyznaje się na okres 6 miesięcy, a więc wypłacone wynagrodzenie może być uwzględnione w sprawie o przyznanie dodatku mieszkaniowego na okres kolejnych 6 miesięcy, po drugie zaś, z przepisu art. 7 ust. 10 ustawy o dodatkach mieszkaniowych wynika, że zmiana zadeklarowanego dochodu, która nastąpiła w okresie 6 miesięcy od dnia przyznania dodatku mieszkaniowego nie ma wpływu na wysokość wypłacanego świadczenia.

Ze względu na argumenty powyższe Naczelny Sąd Administracyjny podjął uchwałę, iż za dochód w rozumieniu art. 3 ust. 3 ustawy o dodatkach mieszkaniowych uważa się wynagrodzenie za pracę wypłacone pracownikowi.

W zakresie działalności szkoleniowej Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Jeleniej Górze zorganizowało w Karpaczu w dniach od 13-15 maja 2002 roku konferencje szkoleniową z zakresu:

- zmian w ustawie o pomocy społecznej,
- podatków i opłat lokalnych,
- zmian w ustawie o dodatkach mieszkaniowych.

Wykładowcami byli:

1. z zakresu pomocy społecznej – Pani Krystyna Wyrwicka – Dyrektor Departamentu Pomocy Społecznej w ówczesnym Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej oraz Pani Aurelia Trzcńska - Główny Specjalista w tymże departamencie.

2. w zakresie podatków i opłat lokalnych – Pan Ryszard Pęk – Sędzia Naczelnego Sądu Administracyjnego i Przewodniczący I Wydziału Podatkowego NSA – Ośrodek Zamiejscowy we Wrocławiu,
3. w zakresie dodatku mieszkaniowego – Pan Józef Bajor – Naczelnik wydziału Utrzymania Zasobów Mieszkaniowych w Departamencie Gospodarki Mieszkaniowej w Urzędzie Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast.

W konferencji uczestniczyli prezesi i członkowie samorządowych kolegiów odwoławczych z całej Polski.

PREZES
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
w Jeleniej Górze
Aleksandra Brylińska